

ЖНИВНА ПОРА

ГРУПА КОМПАНІЙ «VITAGRO»
ЗАВЕРШИЛА ОБМОЛОТ ОЗИМОГО
РІПАКУ НА АКТИВНО ПРОДОВЖУЄ
ЗБИРАННЯ ОЗИМОЇ ПШЕНИЦІ.

- Початок липня був позначений тим, що у всіх кластерах компанії «VITAGRO» проводився захист культур від шкідників і хвороб. З цим завданням справилися у визначені строки, - розповідає генеральний директор Групи компаній «VITAGRO» Петро Лабазюк. - Можемо звітувати і про те, що завершили збирання озимого ячменю на насіння. Площі під цією

культурою були незначні, тож з роботою впоралися оперативно.

Збирали також ранні сорти озимої пшениці, значні площі якої припадають на кластер «Волинь». І саме тут аграрії дали старт жнивам озимої пшениці, бо на піщаних ґрунтах, як відомо, культура дозріває швидше.

Розпочали у липні обмолот озимого ріпаку. Шістдесят комбайнів були

здіяні на збиранні цієї культури. Шістнадцять з них - на полях кластеру «Центральний». І хоч загалом ріпаків жнива через погодні умови розпочалися пізніше, темпи збирання високі, до кінця липня всі кластери завершили обмолот ріпаку. Попередні показники врожайності вищі, ніж торік.

Тривають жнива озимої пшениці. Одразу після збирання готуватимемо

ці площі під посів озимого ріпаку. Щоб вкластися в строки, працюватимемо інтенсивно, без перерви, - наголошує Петро Петрович. - Жнива - особливо відповідальна пора в житті аграріїв і компанії зокрема. Від наших зусиль, нашої відповідальності залежить і результат. Сподіваємося на милість природи і на те, що вдасться зібрати високі врожаї.

АКТУАЛЬНО

ДЛЯ ПОЛІПШЕННЯ ІНВЕСТИКЛІМАТУ ТА ПІДТРИМКИ ФЕРМЕРІВ

СЕРГІЙ ЛАБАЗЮК СТАВ АВТОРОМ І СПІВАВТОРОМ 39 ЗАКОНОПРОЕКТІВ.

Народний депутат України, представник партії «ЗА МАЙБУТНЄ» Сергій Лабазюк під час V сесії IX скликання Верховної Ради, яка, нагадаємо, пішла на канікули, активно працював над відновленням економіки, розвитком інвестиційної діяльності, підтримкою аграріїв, малого та середнього бізнесу.

За останній рік роботи у парламенті Сергій Лабазюк став автором та співавтором 39 законопроектів (три з яких стали законами), вніс 443 правки та виступив у стінках Верховної Ради 28 разів.

На тлі тарифної кризи разом з колегами-депутатами політичної

партії «ЗА МАЙБУТНЄ» Сергій Лабазюк боровся за повернення пільг для соціально-незахищених українців за перші використані 100 кіловат електроенергії, вони пропонували також встановити річний мораторій на підвищення тарифів на енергоносії. За словами парламентаря, на цьому не зупинилися і запропонували розглянути питання захисту пенсіонерів, зареєструвавши проект № 5606 «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» в частині уточнення способу виплати пенсії.

Разом з іншими народними депутатами та членами Аграрного комітету Сергій Лабазюк до-

мігся фінансового забезпечення повноцінної роботи Міністерства аграрної політики та продовольства України. Профільне відомство отримало 6,86 мільярда з державного бюджету і нарешті змогло запрацювати.

Продовження на стор. 2

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ

ХЛІБОРОБИ

ВІДРОДЖУЮТЬ МИНУЛУ СЛАВУ

стор.3

ТРАДИЦІЇ

КУПАЛЬСЬКА МЕЛОДІЯ У ШМИРКАХ

стор.4

НАШІ ПАЙОВИКИ

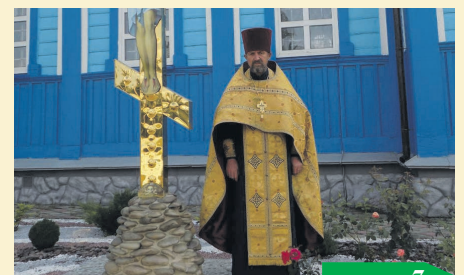
РОДИННЕ КОЛО

стор.6

ТУРБОТА

НАС ОБ'ЄДНУЄ ДУХОВНІСТЬ

стор.7

РОДИНА

НАЙБІЛЬШИЙ СКАРБ - ДІТИ

стор.8

ДЛЯ ПОЛІПШЕННЯ ІНВЕСТИКЛІМАТУ ТА ПІДТРИМКИ ФЕРМЕРІВ

Закінчення. Початок на стор. 1

«Продовжуючи підтримувати українських фермерів, я виступив автором законопроекту №5297 про внесення змін до закону України «Про державну підтримку сільськогосподарства України» в частині стимулювання виробництва молока. Щоб підвищити якість вітчизняної продукції, оновити виробниче обладнання на підприємствах та завоювати позиції на світових ринках», – каже Сергій Лабазюк.

Питання залучення інвестицій останнім часом все активніше порушуються в українському суспільстві, адже вони є ключовим інструментом потужного економічного розвитку країни. Тому для залучення інвестицій в Україну у співавторстві з парламентарями Сергій Лабазюк розробив проект №5228, яким пропонує запровадити 5-річний план так званого інвестиційного фонду в частині Державного бюджету та спрямувати 50 відсотків надходжень від приватизації держмайна на індустріальний розвиток. Це дозволить не просто латати дірки бюджету, а генерувати прибуток і створювати нові робочі місця.

Врегулювання обігу технічних конопель – ще один напрям, над яким розпочав працювати під час V сесії народний депутат: «**Варто наголосити на нашому спільному законопроекті №5596, який підписали народні депутати від різних фракцій. Ми об'єдналися заради 2 мільйонів українців – заради легалізації ліків! Не наркотиків! Це надважливий законопроект не тільки для медицини, а й для аграрної та переробної галузей України. Він відкриває нові горизонти для фермерів, дає змогу відкрити нові переробні лінії технічних конопель. Та насамперед – це створення нових робочих місць**», – сказав парламентар.

Також 29 червня під час пленарного засідання парламент ухвалив постанову №5659 «Про утворення Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з питань захисту прав інвесторів». «За» проголосували 312 народних депутатів. До складу цієї комісії увійшли 13 народних депутатів, зокрема, народний депутат Сергій Лабазюк. Основними завданнями спецкомісії є підготовка та подання на розгляд Верховної Ради законодавчих ініціатив щодо захисту прав інвесторів (бізнесу), забезпечення рівного захисту прав, а також ефективного інвестування в економіку України, розвитку міжнародного економічного співробітництва й інтеграції.

З ТУРБОТОЮ ПРО ВРОЖАЙ

21 липня розпочали обмолот озимого ріпаку на полях, які обробляє «Агрохолдинг «Зоря».

– Ще зранку падав тихий дощ, а під вечір, бачимо, погода сприятлива для виходу в поле. Зволікати не стали – розпочали ріпаків жнива, – розповідає Анатолій Наумець, – заступник директора «Агрохолдингу «Зоря». – На щастя, опади на нашій території помірні, обійшлося без граду, буревіїв, які на полях, де працюють інші кластери компанії, завдали шкоди чималим площам із зерновими культурами, – додає Анатолій Віталійович. – Будемо сподіватися, що завершення ріпаків жнив для нашого агрохолдингу буде вдалим, що з завданнями впораємося вчасно.

НАЦІЛЕНІ НА ХОРОШИЙ РЕЗУЛЬТАТ

Перші результати збирання озимої пшениці й ярого ячменю на полях, де працює кластер «Хмельницький», порадували аграріїв.

– Розпочали жнивувати на окремих ділянках, і врожайність культур вселила нам оптимізм, – каже керівник кластеру «Хмельницький» Віктор Басистюк. – Озимої пшениці зібрали по сім з половиною центнерів з гектара, ярого ячменю – понад шість центнерів з гектара. А потім задощило і роботи змушені були припинити.

Слідкуємо уважно за прогнозом погоди. Повідомляють, що найближчі дні будуть сонячними, тому вирішили пустити комбайни на ріпакове поле. Ріпак дозрів – і зараз якраз хороша пора для його збирання. Види на врожай непогані, аби лише погода не підвела, щоб обійшлося без стихійного лиха.

На превеликий жаль, зливи, буревії, град, які пройшли раніше, пошкодили посіви кукурудзи, цукрового буряка на полях, які обробляє кластер «Хмельницький». Прикро, коли наші старання перекреслює погода. Тож докладіємо всіх зусиль, щоб оперативно зібрати врожай ріпаку.

Жнива набирають хід, і ми націлені на результативну роботу, – каже Віктор Басистюк.

ЩЕДРІСТЬ САДІВ

– Як відомо, минулий рік для нас, садівників, був не дуже успішним. Складні погодні умови негативно позначилися на врожайності ягід, яблук, і в підсумку зібрали менше, ніж сподівалися. Тому і цього року переживали, чи не зашкодять майбутньому врожаєві погодні несподіванки.

На щастя, все склалося добре. І врожаєм ми задоволені, – продовжує Валентин Борецько. – Збирання смородини проводимо, як вручну, так і спеціальною технікою. Знову-таки, через погодні умови ягода довго не набувала стиглості, а тепер одночасно

дозріла на всіх ягідниках. Тому й збирання потрібно проводити інтенсивно.

Перший тиждень так і працювали – в швидкому темпі. А потім пішли дощі, роботи тимчасово призупинилися. Сподіваємося, що із завданням, яке ставимо перед собою, справимося вчасно.

На часі – збирання ранніх сортів яблук. Види на врожай хороші, і це особливо приємно для садівників, – додає головний агроном. – До речі, черешень цього року ми зібрали вдвічі більше, ніж минулого. І в цьому бачимо велике заохочення в подальшій роботі.

ПЕРЕЖИВАННЯ, ПОВ'ЯЗАНІ З МАЙБУТНІМ УРОЖАЄМ СМОРОДИНИ, ВИЯВИЛИСЯ ДАРЕМНИМИ. ЦЬОГОРІЧНЕ ЗБИРАННЯ ЯГІД ЗАСВІДЧУЄ КРАЩІ РЕЗУЛЬТАТИ, НІЖ ТОРІК. ПРО ЦЕ РОЗПОВІДАЄ ВАЛЕНТИН БОРЕЙКО, ГОЛОВНИЙ АГРОНОМ ІЗ САДІВНИЦТВА ГРУПИ КОМПАНІЙ «VITAGRO».

ВІДРОДЖУЮТЬ МИНУЛУ СЛАВУ

ДЕНЬ ПОЛЯ, ЯКИЙ МИНУЛОГО МІСЯЦЯ ЗБИРАВ АГРАРІЇВ У ЛІСОВОДАХ НА ХМЕЛЬНИЧЧИНІ, ВІДБУВСЯ Й НА РІВНЕНЩИНІ, НА ТЕРИТОРІЇ, ДЕ ПРАЦЮЄ «АГРОХОЛДИНГ «ЗОРЯ» - СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ГРУПИ КОМПАНІЙ «VITAGRO».

Символічно, що у Лісоводах та Зорі працювали прославлені раніш колективні господарства. У Лісоводах його очолював двічі Герой Соціалістичної праці Григорій Ткачук, завдяки якому про Лісоводи знали в багатьох країнах світу. Його внесок у розвиток агросектору України безцінний. У 60-их роках Лісоводи першими представляли Радянський Союз на Всесвітній сільськогосподарській виставці у Нью-Йорку.

«Зоря» заснував аграрій з Хмельниччини, учень і друг Григорія Івановича Ткачука – Володимир Плютинський. Володимир Анатолійович переїхав на Рівненщину після війни, працював лісником, а потім очолив бідне неприбуткове господарство – колгосп імені Ворошилова. За декілька років воно стало кращим в Україні за врожайністю. Консервний, цегельний заводи, тепличний комплекс, м'ясокомбінат, інші подібні підприємства – заслуга Володимира Плютинського. Після його смерті для господарства настали дуже важкі

часи. Були охочі навіть порізати елеватор на металолом...

Пам'ятати про славетних аграріїв – значить наслідувати кращі традиції господарювання, сказав якось під час зустрічі з земляками народ-

ний депутат України, почесний президент Групи компаній «VITAGRO» Сергій Лабазюк. А наполеглива праця сучасної когорти аграріїв стане найкращим дарунком їхній світлій пам'яті.

Нині у Лісоводах на Городоччині Група компаній «VITAGRO» демонструє приклад гідного послідовника відомого господарства. Збудовано насіннєвий, комбикормовий заводи силами компанії.

І в «Зорі» Група компаній «VITAGRO» відроджує справу справжніх господарів. Знову запрацював відремонтований елеватор, тваринницькі ферми, земля радує врожайми.

«Хочу, щоб наші діти продовжували естафету від батька до сина, від діда до онуків. Коли у другому, третьому і подальших поколіннях кажуть: «Продовжуватиму справу батьків» - це заслуговує особливої поваги та неймовірно мотивує до нових звершень», - наголосив Сергій Лабазюк.

І своєю діяльністю Група компаній «VITAGRO» засвідчує цей зв'язок поколінь. «Агрохолдинг «Зоря» демонструє здобутки, і вже передає набутий досвід колегам. Аграрії західного регіону країни, які взяли участь у Дні поля, вкотре переконалися, що при вмілому поєднанні кращих сортів насіння, сучасних засобів захисту рослин, високій організації праці можна досягати вражаючих результатів навіть на, здавалося б, не надто родючих ґрунтах. Під час огляду демонстративних ділянок з посівами озимої пшениці, ячменю, сої, кукурудзи, соняшника спеціалісти «Агрохімічної компанії – «VITAGRO-PARTNER» відповіли на чисельні запитання колег. Плідна співпраця і готовність «VITAGRO» розкривати секрети землеробства стають запорукою успіху, як потужних, так і дрібних аграрних підприємств і господарств.

НАВЧАЄМОСЯ, ВДОСКОНАЛЮЄМОСЯ

Особлива цінність Групи компаній «VITAGRO» - її кадри, які постійно працюють над вдосконаленням професійного рівня. А нещодавно співробітники компанії провели своєрідне навчання для жителів Волочиська. Той, хто бажає вміло виступати перед аудиторією, опанувати знання ораторського мистецтва, стали учасниками тренінгу «Матриця ОРАТОРА».

Тут навчалися публічним виступам, пізнавали секрети, як зацікавити слухачів, як подолати страх перед аудиторією, іншому. Організатори тренінгу переконані, що вміння переконувати, влучно доносити думку, презентувати продукт допомагає успіху в бізнесі та житті.

У серпні відбудуться нові тренінги: «Маніпуляції. Психологічний захист», бізнес-гра «Прокрастинатор». «VITAGRO» запрошує всіх бажаючих взяти участь у цих тренінгах, які допомагають особистому вдосконаленню та новим цінним знанням.

БУТИ ДОБРИМ ГОСПОДАРЕМ

Важко й повірити, що за плечима Олександра Семеновича Величка 80 літ. Бо, незважаючи на поважні роки, він залишається бадьорим духом і, як в період молодості, не перестає вболівати за рідне село Пахутенці на Городоччині. Олександр Семенович переконаний, що громада, об'єднавши енергію молодих, досвід старожилів, повинна докладати всіх зусиль, щоб сучасне життя села змінювалося на краще.

- Кожен добрий господар намагається, щоб в його домі панував порядок, щоб було до ладу. А село – наш спільний дім, за який повинні дбати разом, - висловлює думку Олександр Величко. – Коли є зацікавленість громади у змінах, то й, як правило, йдуть назустріч, сприяють, щоб плани реалізовувалися.

Маю на увазі й нашого інвестора Групу компаній «VITAGRO», яка обробляє земельні паї наших жителів. Не так давно компанія розпочала свою діяльність в Пахутенцях. Спостерігаючи за роботою «VITAGRO», переконуємося, що нам трапилися добросовісні та відповідальні люди.

По-перше, з пайовиками розраховуються вчасно. Немає обману, немає порожніх слів – все обіцяне орендодавці отримують, - розповідає Олександр Семенович. – По-друге, наш інвестор долучається до багатьох соціальних проектів, бере участь у вирішенні важливих для громади питань. Ось, до прикладу, завдяки компанії було підсипано дорогу в Ставчинецькому напрямку. Допомогу надавала компанія для нашого місцевого храму. Були й організовані раніше поїздки для багатьох вірян у святі місця.

Головне, що потребами громади представники компанії цікавляться і виявляють бажання принести користь нашому селу, - додає Олександр Величко.

КУПАЛЬСЬКА МЕЛОДІЯ У ШМИРКАХ

Це свято і справді викликає неімовірні емоції, особливе піднесення. Воно увібрало віковічні народні традиції, які дійшли до нашого часу і які вшановують сучасники. Недаремно свято Івана Купала – одне з улюблених у багатьох населених пунктах. А для Шмирок на Волочищині – ще й день народження села. Святкова атмосфера, здається, заповонила кожен куточок мальовничого села, якому виповнилося 707 років. Водночас все нагадувало й про купальське дійство, що мало розгорнутися надвечір. І це задавало особливого колориту заходу, на яке зійшлося чи не все село. Гостями свята стали народний депутат України Сергій Лабазюк, генеральний директор Групи компаній «VITAGRO» Петро Лабазюк, представники благодійного фонду «Ми поруч», голова Наркевицької територіальної громади Любов Гула, інші. Саме вони зробили свій вагомий внесок у те, щоб цей день став радісним, яскравим, пам'ятним. Для дітей організували розваги на батутах, спортивні змагання. Подбали і про смаколики, якими залюбки ласували дітлахи. Виступи народних колективів, розважальні конкурси, вшанування жителів Шмирок – все створювало чудові враження.

«Для мене за честь особисто привітати, вручити сертифікати ветеранам праці, активістам села. В такі моменти переконуюся: ми, українці, вміємо і працювати, і відпочивати. Допоки будемо передавати народні традиції від покоління до покоління, доти не зникне дух нашої національної єдності», - сказав народний депутат Сергій Лабазюк.

Село і справді славиться людьми, які сумлінно працювали й продовжують трудитися задля його розвитку, задля кращих змін, задля того, щоб у нього було світле майбутнє. На цьому наголошував генеральний директор Групи компаній «VITAGRO» Петро Лабазюк.

«У Шмирках працюють працівники нашої компанії, якими ми пишаємося, адже вони продовжують справу своїх батьків, дідів, котрі трудилися на землі, вирощували хліб, прославляли важку хліборобську працю. Спасибі, що обрали в житті нелегку, але надзвичайно важливу роботу, - сказав Петро Петрович. – Ми вдячні кожному пайовику, які також вболівають, щоб наша рідна матінка – земля радувала

високими врожайми, які вболівають за рідне село».

Театралізоване дійство за участю Водяного та Мавки нікого не залишило байдужим. Дівчата сплели купальські віночки і пустили їх на

воду. А завершальним акордом цієї прекрасної купальської мелодії, яка лінула над Шмирками, стало запалення святкового вогнища, яке осяяло десятки радісних, щасливих облич.

ДЛЯ СПОРТИВНИХ ДОСЯГНЕНЬ

Група компаній «VITAGRO» постійно дбає про розвиток спорту, фізичної культури на території населених пунктів, де веде господарську діяльність. Підтримка молодіжних, дитячих спортивних секцій, допомога учасникам спортивних змагань різних рівнів, сприяння талановитим спортсменам – цей напрям роботи під

особливою увагою керівництва компанії.

Нещодавно футбольна команда села Івахнівці на Чемеровеччині отримала від «VITAGRO» подарунок, який давно був спільною мрією футболістів. Тепер команда має нову спортивну форму, м'ячі, кутові прапорці. «Сподіваємося, подарунки

надихнуть наших земляків на нові перемоги. Хочемо, щоб цей чудовий вид спорту став справжнім захопленням для багатьох інших хлопців, які присвячуватимуть йому свій вільний час і радуватимуть нас своїми спортивними досягненнями, - сказав керівник кластеру «Товтри» Анатолій Степчук.

ЯСКРАВІ ТА НЕЗАБУТНІ ВРАЖЕННЯ

Незабутні враження, чудовий настрій подарувало свято Івана Купала і жителям села Попівці. До його організації також долучився благодійний фонд Сергія Лабазюка «Ми поруч», Група компаній «VITAGRO», яке веде господарську діяльність на цій території. І запам'яталося святкування в Попівцях не лише різноманітною концертною програмою, смачними пригостаннями, розвагами, виставкою робіт народних умільців, а й подарунками.

Так, грошові сертифікати на забезпечення творчих потреб отримав колектив сільського Будинку культури «Попівчанка», жіночі вокальні колективи «Мальви» з села Великі Жеребки, «Колорит» з села Курилівка, творчий колектив «Чухелянка» та вокальний гурт Авратинського сільського будинку культури. Генеральний директор Групи компаній «VITAGRO» Петро Лабазюк вручив грошовий сертифікат місцевому священнослужителю, отцю Олександру, для придбання дзвону. Голова Хмельницької обласної ради Віолета

Лабазюк відзначила грамотою старосту Поповецького старостинського округу Аллу Сістук.

«Свято вдалося завдяки підтримці небайдужих людей, які турботу про добробут, дозволя сільських жителів вважають своїм обов'язком. Спасибі благодійному фонду Сергія Лабазюка «Ми поруч», «Аграрній компанії 2004» за ці прекрасні моменти, за те, що сьогодні змогли об'єднатися жителі кількох сіл і відчувати справжнє свято, за яким вже дуже скучили через пандемію», - сказала Алла Сістук.

Народне гуляння тривало допізна. І завершилося яскравим салютом у нічному небі.

СВЯТКУВАЛА НИВРА

12 липня село Нивра на Тернопільщині особливо причепурилося, адже воно святкувало свій день. У місцевому Будинку культури людно, гамірно – вперше після карантину зійшлися жителі, аби подивитися концерт, відпочити душою, зарядитися позитивним настроєм.

Для цього організатори свята зробили все можливе. Виступи колективів, як дорослих, так і дитячих, супроводжувалися гучними оплесками. А на вулиці розважалася на батутах місцева дітвора, кожен міг поласувати смачними стравами. Музика, сміх, розваги – стали невід'ємною ознакою Дня села.

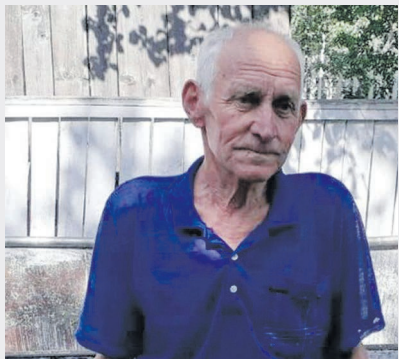

- Зустрічаю односельців і мені здається, наче й обличчя кожного посвітлішало. Люди і справді скучили за святом, - каже староста села Василь Волощук. – Таке чудове дійство вдалося завдяки сприянню Групи компаній «VITAGRO», яка завжди долучається до організації урочистостей в нашому селі Нивра. І грошовий сертифікат, який на честь свята отримав наш старостат, безумовно, використаємо для потреб громади, - додає Василь Григорович.

- День села святкуємо у таке визначне церковне свято – апостолів Петра і Павла, які проповідували християнство і створювали християнські громади, несли світу духовні цінності та мудрість Ісуса Христа. Сьогодні ми вітаємо всіх християн і усіх, хто носить ім'я Петра, Павла, з побажаннями міцного здоров'я, добробуту, миру, - говорить настоятель місцевого храму отець Василь. – Чимало іменинників, яким даровані ці імена, працює в компанії «VITAGRO» - їм особливі вітання. Компанія не обділяє увагою нашу церковну громаду, її допомогу відчуваємо постійно, - наголошує отець Василь.

У людному залі Будинку культури – і представники покоління, яке пережило голод, війну, відбудовувало народне господарство. Їм, ветеранам праці, які цього року відзначають 80, 90 років із дня народження, найщиріші слова подяки адресував керівник кластеру «Товтри» Анатолій Степчук. Їм вручив він подарунки від компанії «VITAGRO», чим розчулив поважних ювілярів, адже щирість, відкритість, турбота завжди викликають особливі почуття.

ПАЙОВИКИ НЕ ПРОГАДАЛИ

Найбільше шкодує Петро Васильович Ліщук з села Болотківці, що ріс без батька. Як же не вистачало йому батьківської уваги, чоловічої поради. Петро з дитинства любив техніку і не раз думав, що татові неодмінно сподобалося б це його захоплення і обов'язково знайшлися б теми для їхніх розмов, спільного проведення часу.

На жаль, мрії про це так і залишилися нездійсненими. А ось мрію пов'язати своє трудове життя з технікою Петру Ліщук вдалося реалізувати. Працював трактористом під час меліоративних робіт, помічником комбайнера під час жнив у Харківській області, після служби в армії – водієм на будівництві цукрового заводу неподалік рідного села.

З 1968 року Петро Ліщук влився в колектив місцевого колгоспу, де й працював до виходу на пенсію – шофером, механіком, завгаражем. За працю, що була зразком для молодого покоління, за особливі здобутки, яке прославило їхнє господарство, Петро Васильович Ліщук у 1976 році був нагороджений орденом Трудової Слави III ступеня. І зараз, на пенсії, Петро Васильович не полишає улюбленого заняття – ремонтує старенькі машини, своєю майстерністю повертає їх до робочого стану.

Велика й дружна родина Ліщуків – глава сім'ї, його дружина, два сини, невістки – пайовики Групи компаній «VITAGRO».

- Слідкую за діяльністю орендарів наших земельних паїв і, скажу чесно, серце радіє, - каже Петро Васильович. – За роки, відколи працює компанія на наших землях, виплати для пайовиків зросли. Бачимо, що й для села орендарі багато роблять, допомагають у ремонтах, соціальну сферу підтримують. І, головне, з великою увагою ставляться до людей, зокрема до пайовиків. Тож моя родина не прогадала, а лише виграла від того, що ми віддали свою землю в надійні руки.

У ДІЛОВІЙ І ДРУЖНІЙ АТМОСФЕРІ

Діти, як правило наслідують своїх батьків у виборі професії. Проте Люда Мамчура в шкільні роки запевняла, що нізащо не стане бухгалтером, як її мама – Антоніна Марківна. Дівчинці так хотілося більше часу проводити з найріднішою людиною, а вона «пропадала» на роботі. Мама завжди говорила, що бухгалтерія потребує великої уваги, зосередженості, відповідальності, то невже можуть подобатися усі ці цифри, підрахунки, звіти?

Людмилі більш близькою була кухарська справа. Вигадувати власні рецепти, експериментувати з випічкою – значно цікавіше. Проте, коли, вступаючи до Кам'янець-Подільського харчового технікуму, їй довелося обирати факультет, зупинилася на бухгалтерській справі.

- Все одно щось веде людину в житті, впливає на її рішення. Тоді, в цей момент, воно було саме таким – бухгалтерія, - розповідає Людмила Володимирівна. – І вже пізніше, коли вирішила здобути вищу освіту в Тернопільській академії

народного господарства, зупинилася на спеціальності «Облік і аудит». Тепер, працюючи бухгалтером в Групі компаній «VITAGRO», не раз ловлю себе на думці, що ті роки в моєму житті були правильними. Жодного разу не пожалкувала, що пішла маминими професійним шляхом.

Правда, додає Людмила

Володимирівна, за останні роки сталося чимало змін, і колишню бухгалтерію не порівняти з сучасною.

- Про це ми часто говоримо з мамою. Їй певний час також довелося працювати в Групі компаній «VITAGRO», яка тоді лише розпочинала свою діяльність в Івахнівцях. Тепер, виходить, і я прийшла у цей чудовий колектив.

На своєму «незрівняному» колективі, як називає його Людмила Мамчура, вона особливо акцентує увагу.

- Підібралися молоді енергійні люди, з великим бажанням працювати, за-свідчувати результат. І в

такій діловій та дружній атмосфері працювати дуже приємно.

Ввічливість, толерантність, витримку ми демонструємо і щодо пайовиків, адже в такому спілкуванні формується думка про всю компанію.

Свій вільний час досвідчена бухгалтерка приділяє квітництву. В її батьківському будинку, та й на роботі, різнобарв'я квітів, вазонів. Адже вона переконана, що навколишня краса надихає людину і несе радість.

- Надзвичайно приємно було приймати вітання з нагоди професійного свята від керівництва кластеру «Товтри», від колег, друзів. Компанія нас об'єднує і відкриває перед нами нові перспективи. Бути у складі такої команди – висока честь, - додає Людмила Мамчура.

Привітання з професійним святом приймали бухгалтери всіх кластерів компанії «VITAGRO». Щира подяка за добросовісну працю – хороший стимул для нових досягнень.

РОДИННЕ КОЛО

ГРИГОРІЙ І ТАМАРА ПОЗНАЙОМИЛИСЯ В РІВНЕНЬКОМУ ПЕДАГОГІЧНОМУ ІНСТИТУТІ. ВІН – СТУДЕНТ ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ, ВОНА – ФІЛОЛОГІЧНОГО (УКРАЇНСЬКА МОВА ТА ЛІТЕРАТУРА).

З тих пір і не розлучаються. Сім'ю Філіпчуків добре знають у Новородичі, адже Григорій Григорович двадцять років працював директором місцевої школи. Тамара Яківна – одна з кращих педагогів, громадська діячка. Це про них не раз говорили, що подружжя народжене бути вчителями, бо ж любов до професії пронесли через все трудове життя. Мало того, - прищепили їй й своїм трьом дітям. Найстарша донька Олена працює нині в Рівненській гуманітарній гімназії, вчитель іноземної мови. Іванна та Валентин – в інституті післядипломної освіти, що в обласному центрі.

Хоч професію вчителя часто пов'язують з нервовими перевантаженнями, підвищеною відповідальністю, ненормованим робочим днем, і Григорій Григорович, і Тамара Яківна запевняють, що іншої для себе не бажали би – це справа, яка їм до душі, і за яку вболівають душею.

Гірко від того, кажуть, що кілька років тому закрили школу в Новородичі. Ніби позбавили чогось надзвичайно дорогого, рідного.

- Тож тепер займаємося вихованням онуків. Їх у нас четверо - добре, що звеселяють наш просторий будинок. Маємо велику втіху, - розпові-

дає Тамара Яківна.

А своїм сімейним хобі Філіпчуки називають читання. Не можуть собі відмовити в новій книзі та прочитати твори когось із сучасних авторів.

- У період карантину, коли майже увесь час проводили вдома, багато читали, в тому числі й нових книжок. До того ж, у нас велика домашня бібліотека, яка стала порятунком під час коронавірусу, - додає вона.

Торкнувшись теми сучасної книги, сучасних авторів, Тамара Яківна із задоволенням розповідає, що їхня донька – Оксана Філіпчук готує до друку вже третю книгу, що матиме назву «Казкові дива».

Першу її поетичну збірку «Торкнутися неба» вдалося надрукувати завдяки сприянню генерального директора Групи компаній «VITAGRO» Петра Лабазюка.

- Уся наша сім'я безмежно вдячна Петру Петровичу за підтримку талановитої молоді. Поезію з цієї збірки Оксана не раз читала зі сцени, з нагоди святкових зібрань пайовиків компанії. А вірш з другої збірки, який має таку ж назву, як і книга, - «Мамина колискова», покладено на музику, є запис на радіо. «Казкові дива», думаю, також належно оцінять читачі.

Григорій Григорович Філіпчук – ще й пайовик компанії «VITAGRO». Земельні паї дісталися йому в спадок. Батько – Григорій Никонович – фронтовик, інвалід війни, нагороджений багатьма медалями, орденами. В колгоспі села Вілія він працював з першого дня його заснування. Як і його дружина – Марія Семенівна, котра працювала в колгоспній ланці аж до виходу на пенсію.

- Ми чули багато хороших відгуків про компанію «VITAGRO» і саме їй довірили обробляти земельні паї, - каже Григорій Григорович. – Співпрацею задоволені. Вчасно отримуємо розрахунки, є можливість вибирати – натуроплата чи гроші. Для людей це вигідно. Усім пайовикам зичу здоров'я, а компанії – процвітання, - додає господар.

Такі ж щирі побажання звучали і на його адресу 21 липня, коли Григорій Філіпчук святкував день народження. За сімейним столом – діти, онуки, розмови, жарти, все те, що дає відчуття радості.

НА ПІДТРИМКУ УКРАЇНСЬКОЇ КНИГИ

На Тернопільщині, і тим паче у рідному селі Іванків на Борщівщині, ім'я Михайла Миколайовича Бурбняка відоме чи не всім патріотам краю. Його непросте, сповнене багатьма випробуваннями життя, може слугувати багатьом поколінням за приклад любові до України, відстоювання незалежності держави.

Він народився 4 вересня 1931 року в селі Гуштинка (тепер Іванків) Борщівського району Тернопільської області в селянській родині. 1949 року закінчив середню школу і вступив на історичний факультет Кам'янець-Подільського педінституту. З травня 1944 року - член молодіжної організації «Юнак», учасники якої співпрацювали з підпіллям ОУН, виконували посильні доручення.

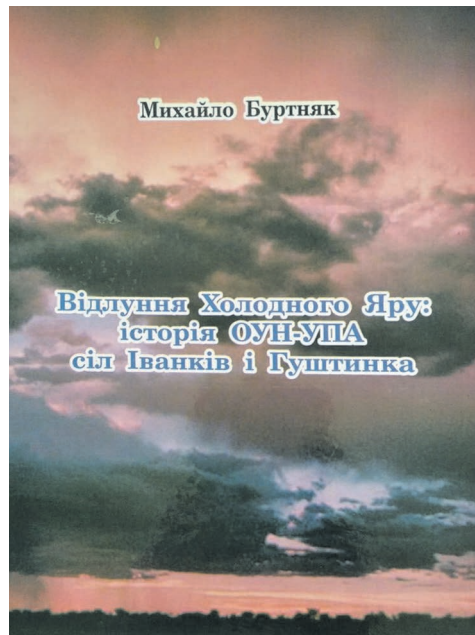
4 квітня 1952 року Миколу заарештували органи МДБ. Під час слідства висували різні звинувачення. Засудили за недонесення, на 10 років ув'язнення і 5 років позбавлення прав. Ув'язнення відбував в Унжлагу (Горьківська область, тепер Нижній Новгород, станція Сухобезводное п/я 242). У 1955 році звільнений із зняттям судимості, як такий, що на час вчинення «злочину» не досяг повноліття, та за амністією від 27 березня 1953 року.

Після звільнення закінчив Республіканську школу сільськогоспо-

дарського обліку. Направлений на роботу інструктором-бухгалтером з колгоспного обліку в МТС Старосамбірського району Львівської області. Працював на посадах, пов'язаних з бухгалтерським обліком.

У 1960 році повернувся в рідне село. Вступив на заочне відділення механіко-математичного факультету Львівського університету. Після закінчення першого курсу переведений для продовження навчання до Кременецького педінституту, де закінчив фізико-математичний факультет. Працював учителем мате-

матики в сільській школі рідного села Іванків до виходу на пенсію у 1991 році.

Ні тюрми, ні відверте цькування не зламали палкого патріота, щиро-го українця, добропорядну людину. Прагнення бачити українців вільними, заможними, гідними громадянами великої держави Україна не полишають його і нині. Історичні факти минувшини, свої особисті переживання Михайло Бурбняк виклав у книзі «Перекотиполе розповідає».

Такими ж цінними і вагомими є події, викладені в другій книзі, під-

готовлений до друку, - «Відлуння Холодного яру: історія ОУН-УПА сіл Іванків і Гуштинка». Це - книга-спогад, книга-реквієм, книга, яка має стати даниною пам'яті героям, вінком слави до їх знаних і незнаних могил. Найвища її цінність у тому, що написана вона серцем людини, котра понад усе переймається долею України і свого народу, вклоняється безсмертному подвигу односельчан. Найбільше, чого хотів би автор, - щоби «Відлуння Холодного Яру» прочитали не лише люди старшого покоління, але юнаки і дівчата, однолітками яких були герої книжки. Хай краплинки - їхньої гарячої крові впадуть на благодатний ґрунт, викоринять байдужість, запаллять серця любов'ю до рідної землі, навчать шанувати тих, хто віддав своє життя за Україну.

Щоб книга побачила світ, свою допомогу надала Група компаній «VITAGRO». Кошти, переказані для її видання, сприятимуть, щоб друга книга Михайла Бурбняка швидше дійшла до читача.

- Підтримка у виданні книги в такий непростий час - це не лише вагомий внесок у розвиток української літератури, а й вияв патріотизму, національних інтересів, - висловлює вдячність компанії «VITAGRO» автор книги.

СПІЛЬНА МОЛИТВА ЗА МИР

7 липня, коли Православна церква відзначає Різдво Святого пророка Іоана Предтечі - Хрестителя Господнього, представники колективу Групи компаній «VITAGRO» у Волочискі долучилися до спільної молитви за здоров'я родин, за спокій і мир в Україні.

Після завершення спільної молитви священнослужитель отець Миколай провів освячення нового приміщення офісу Групи компаній «VITAGRO» у Волочискі.

НАС ОБ'ЄДНУЄ ДУХОВНІСТЬ

Щороку в Україні 28 липня відзначають важливу історичну подію - День Хрещення Київської Русі. Саме влітку 988 року на річці Почайна відбулось масове хрещення киян. Це благословенне свято ми відзначаємо у День Святого Рівноапостольного князя Володимира Великого, на долю якого випало прийняти Хрещення Київської Русі. Воно об'єднує нас навколо справжньої духовної радості та національної ідеї.

Проте нам потрібно ще дуже багато науки для усвідомлення свого християнства. Щоби викоринити між нами ворожість, нелюбов, заздрість - те, що відтягає нас усіх від Бога. Нехай же це свято дасть нам нагоду бути кращими людьми, бути кращими християнами. Бо неможливо бути доброю дитиною Божою і добрим християнином, не будучи доброю людиною.

Бажаю всім щедрої Божої благодаті, духовної наснаги, миру та злагоди в родинах, міцного здоров'я, довголіття та єднання. Нехай ваші справи завжди будуть чесними і праведними.

У такий великий день громада Свято-Троїцької парафії Української Православної Церкви Рівненської єпархії села Теслулів висловлює щирі вдячності компанії «VITAGRO» за плідну співпрацю. Дякуємо за надану фінансову допомогу, завдяки якій ми придбали матеріали й інструмент для ведення поточних ремонтних робіт для благоустрою храму та навколишньої території.

Дякуємо також за надану допомогу на встановлення придорожніх хрестів і фігур. Минулого року їх було встановлено чотири, і цього року - дві. Компанія «VITAGRO» зарекомендувала себе як хороший господар, який дбає про людей і їхню духовність.

Церковна громада щороку бере участь в хресному ході по засіяних полях, з молитвою та освяченням посівів. Плекаємо надію на подальшу співпрацю.

Олексій Павлюк,
митрофорний протоієрей

НАЙБІЛЬШИЙ СКАРБ - ДІТИ

Вони з дружиною мріяли про велику сім'ю. І хоч в Олексія й Валентини було немало спільних уподобань, але бажання мати багато дітей було чи не головним у їхньому сімейному союзі. Для когось з двома, або й з одним дитям настає «кінець світу», коли, здається, справитися з малими «дзигами» ніхто не в силі. А Лищукам Божою ласкою було подаровано дев'ятеро. Олексій не раз говорив Валі, що вона просто створена бути мамою, адже в ній стільки любові, ніжності, терпіння та мудрості у вихованні дітей, що вони просто зобов'язані давати їм життя і вести по ньому. А дружина додавала, що немає більшого щастя, ніж бачити усмішку своєї дитини, коли вона простягає назустріч долоньку, а обійми рідних дітей найбажаніші, найсолодші.

Невимовно важко згадувати нині Олексію ті моменти, коли вони були радісні та щасливі, коли були разом. Пригадає розмови, жести, усмішку своєї Валі, і серце стискається від болю та туги. Кілька місяців тому важка хвороба відібрала у нього дружину, у дітей – маму, позбавила їх піклування, підтримки, любові найдорожчої людини.

- Не знаю, чи зміг би пережити це горе, якби не наші діти. У кожному з них я бачу риси своєї дорогої Валі, як і зовнішні, так і в характері. І немає й дня, щоб я подумки не дякував дружині за цей найбільший скарб нашої життя.

Олексій Лишук з особливою теплою говорить про кожного з цих «скарбів». Найстарший син, також Олексій, закінчив університет і здобув фах агронома. Разом з сім'єю він проживає в Криму. І на такій далекій відстані від дому не зраджує традиціям, яких дотримувалися у їхній великій і дружній родині.

Вищу освіту здобув і син Валентин, який трудиться в Групі компаній «VITAGRO», завідує свиноплексом у Доброгорщі. Третьою дитиною в сім'ї Лишуків була дівчинка – Оленка. Нині вона проживає в сусідньому селі Великі Жеребки, заміжня, виховує 5-річного Єгора. В Групі компаній «VITAGRO» трудиться й син Артур. Рік тому вони дружиною подарували дідусеві онука Тимура, поки що – він наймолодший представник Лишуків.

Донька Аліна, розповідає далі батько, закінчила медичний коледж, а ось Катерина та Євген – ветеринари.

- Катя працює ветеринаром в компанії «VITAGRO», у Доброгорщі, живе разом зі мною та молодшими сестрами Діаною, якій виповнилося 15 років, і Кариночкою, їй 12.

17-річний Євген навчається і працює в Хмельницькому, а дівчата – мої перші помічниці в домашньому господарстві.

А воно у цієї трудолюбивої сім'ї чимале: три корови, бики, свині, птиця. В селі без господарства, городу – ніяк, наголошує Олексій.

- Думаю, якщо вже випало жити в селі, ти просто зобов'язаний трудитися. Виростити своїми руками, виплекати своїми руками – це ж особливе задоволення. Наші діти, всі дев'ятеро, привчені до домашньої роботи змалку. Мали свої обов'язки, завжди допомагали нам і ніколи не перечили. Батькове чи мамине слово – було для них законом. Ні, ми не сварили їх, і покарань не було. Просто з дитинства виховували повагу до старших. Вони й тепер, дорослі, кажуть, що батьки були для них найвищим авторитетом.

Коли приходить пора копати картоплю, всі з'їжджаються. З такою командою можемо швидко впоратися з будь-якою роботою. І нехай трохи

втомимося, але радість від того, що збираємося разом, все перевершує. Я дуже люблю і мрію про ці моменти, коли можуть зібратися всі діти, всі мої п'ятеро онуків.

До речі, - продовжує він – ще від мого діда ведеться, що обов'язково чоловіків називають Олексієм. Мій дід, батько і я маємо ім'я Олексій. Свого найстаршого сина я назвав Олексієм, а він – свого. Тож хочу, щоб родинна традиція не переривалася. Нехай наш рід має довге і щасливе життя.

Ці побажання Олексій Олексійович Лишук мало не щодня чує від 15 стареньких жінок, якими опікується як соціальний працівник. Ще не так давно до них довідувалася, в усьому підсобляла Валентина Лишук. А тепер першою допомогою, розрадою і підтримкою для цих самотніх літніх людей став він, замінивши покійну дружину. Він називає їх ніжно «мої дівчата». Для них він частенько готує обіди, саджає та пропонує городи, прибирає в домі, доставляє продукти, ліки. До них біжить за першим телефонним дзвінком. Співчуття, милосердя, підтримка були й залишаються ознакою сім'ї Лишуків, духовною цінністю, яку передали

батьки своїм дітям.

Цьогорічний випуск з 9-ого класу для Діани Лишук відбувся без мами. Вона бачила, як хвилюється батько, як переживає, чи гарне вбрання підібрали, чи все до ладу... А вона, як в дитинстві, взяла в свої долоні руку і сказала: «Як добре, тату, що ми разом...»

Попри те, що двоє синів і донька Олексія Лишука працюють в Групі компаній «VITAGRO», він ще й пайовик компанії. Тож, каже, його родина тісно пов'язана з «VITAGRO».

- Я й сам свого часу працював у компанії охоронцем. Знаю, яке ставлення до працівників, як підтримують в компанії своїх людей. Тому за своїх дітей, які знайшли роботу в Групі компаній «VITAGRO», моє серце спокійне. Бо ця робота – міцна опора в їхньому житті.

І ми, пайовики, також відчуваємо підтримку свого орендаря земельних паїв. Якщо людина звертається за допомогою, то їй обов'язково підуть назустріч. І якщо є люди, до яких можна звернутися, які підтримають, це можна вважати, великим везінням, - каже багатодітний батько Олексій Лишук.

Про Олександра Федоровича Зюбрія в Боднарівці говорили як про умілого майстра, роботи якого служитимуть людям довгими-довгими роками. І справді, хто зводив хату, встановлював двері, чи коли потрібні були будь-які інші столярні вироби, зверталися до Зюбрія. Майстер завжди працював на совість,

БОДНАРІВСЬКИЙ МАЙСТЕР

з душею, тому від більшості односельців чув лише подяку.

Олександр Федорович народився в родині, де виховувалося шестеро дітей. Важкі то були часи, адже на долю його покоління випав голод 1933 і 1947 років, війна. Олександр Федорович розповідає, що його дідусь закінчив 3 класи церковної школи, був розкуркулений, і саме він навчав свого онука грамоті.

- Я дуже старався, хотів, щоб почерк був каліграфічним, виводив кожну букву, - каже Олександр Федорович. - Навчатися мені подобалося, але можливості здобути повну освіту не мав. Треба було заробляти на життя, і мене виручало столярне ремесло.

Я й вдома всі роботи по дереву своїми руками виконував, і сусідам і родичам, та й кожному, хто звертався, хотів допомогти. А в сінокошну пору приходили знайомі, щоб поклепав косу, казали, що мені це вдається, як нікому іншому.

Усе своє життя Олександр Федорович Зюбрій працював у колгоспі, в столярній бригаді. Два роки, щоправда, з 1947 по 1949-ий,

довелося йому трудитися на шахті.

- Коли повернувся в село, то так і сказав, що ліпше ніж вдома, ніде нема. Вирішив, що зі своєї Боднарівки нікуди вже не поїду, - додає чоловік.

25 серпня цього року Олександру Федоровичу Зюбрію виповнюється 90 років. Він каже, що дуже хотів би, аби цього дня зібралися рідні йому люди, ті, хто додає йому сили жити, хто підтримує. Дружина померла, поряд залишилися рідна сестра Ліда, молодша на 18 років. Навідуються зазкораз і четверо її синів, в усьому намагаються допомагати.

- Важко залишитися на старості одному, а мені Бог послав хорошу родину і хороших людей, - додає Олександр Федорович. - І я, і сестра віддали свій земельний пай обробляти компанії «VITAGRO». Ми радіємо, що постійно навідується до нас менеджер Катерина Вовк, розповідає про новинки, про виплати за пай. Завжди дасть добру пораду. За увагу таку ми дуже вдячні. Дай Боже, щоб і на моє 90-ліття зустрілися, - каже на завершення Олександр Федорович Зюбрій.